

*Вишивані
речі дорослим
і малечі*

Людмила ОГНЄВА

*ВИШИВАНІ РЕЧІ
ДОРОСЛИМ І МАЛЕЧІ*

Донецьк – 2009
ОГНЄВА Людмила

ВИШИВАНІ РЕЧІ ДОРΟΣЛИМ І МАЛЕЧІ

ОГНЄВА Людмила. ВИШИВАНІ РЕЧІ ДОРΟΣЛИМ І МАЛЕЧІ. – Донецьк: 2009, 40 с.

До збірки "Вишивані речі дорослим і малечі" увійшли моделі одягу для немовлят, дошкільнят, дорослих дівчат. Господиням пропонуються сукні вечірні та для інших урочистостей.

Моделі одягу розроблені художниками України, українських діаспор Америки та Канади, вперше були надруковані на сторінках журналів "Краса і мода" (Донецького та Київського Будинків моделей одягу) і "Наше життя" (Союз Українок Америки).

Книжка буде цікава як для починаючих майстринь, так і для тих, хто вже має неабиякий досвід.

© Огнєва Людмила

Орнамент: оздоба чи магія?

Слово "орнамент" походить від латинського слова *ornamentum*, що означає – *оздоба*. Складаються орнаменти з елементів, які *ритмічно* повторюються . Зосереджуючи увагу саме на це (*ритмічне повторення*), можемо вести розмову про орнаменти різнокольорові, як видимі, так і ті, що невидимі для ока людини, тобто електромагнітні. Адже видимі кольори сумарно можуть давати зовсім інший електромагнітний колір.

Колись бабусі-знахарки, збираючи у певні дні і години лікарські зела, добре *відчували* з яким кольоровим спектром пов'язана кожна квітка, і який орган тіла людини добре нею лікувати, бо *відчували* який кольоровий ритм випромінює кожен орган людини.

Отже людина – це теж свого роду орнамент, зітканий з генів та емоцій, з вродженим біополем та доповненим вихованням, освітою, працею. Біополе в певних умовах можна бачити у вигляді різнобарвного світіння – аури. В барвах аури відбивається стан психіки – байдужість мигтить сірим, гнів спалахує червоно-чорним, інтелект світиться жовто-золотистим, духовність – голубим. Таким чином, блакитно-жовтий колір аури – це колір інтелектуально і духовно розвиненої людини. Наші предки побачили в цьому національний символ. Вони не вміли фотографувати, але, мабуть, вміли бачити ауру краще від нас.

Сучасна наука про відчуття випромінювання (радіоестезія) стверджує, що на земні емоційні ритми (музика, співи, танці, слово, поезія) накладаються космічні сигнали електромагнітних полів. Здається, ніби цілі етнографічні терени просто-таки "підігнані" під певні орнаментальні ритми. "Космічне випромінювання, яке йде від усіх небесних тіл, охоплює всю біосферу, проймає її всю і все в ній... Біосферу не можна досягнути в явищах, які на ній відбуваються, якщо буде упущено цей її зв'язок з

будовою цілого космічного механізму..." – писав Володимир Вернадський¹. Отож специфіку життєвих і творчих ритмів насамперед слід вбачати в енергообміні географічного рельєфу з Космосом, у взаємообміні інформацією між Землею та Космосом за допомогою електромагнітних випромінювань.

У давнину ці явища добре відчували ті, хто був "посвячений", тобто був поставлений "на сторожі" інтересів свого народу. Відступництво від рідних орнаментів у музиці, танцях, співах, одягові трактувалося ними як зрада і підлягало карі. Трагічна доля спіткала сина скіфського царя – Анахарсиса, який жив 5 тисяч років тому і вважався великим філософом. Повертаючись з мандрів у рідні степи, він зупинився у Кизику (Греція), де в той час відзначали свято Матері Богів, і дав обітницю – принести їй жертву по такому ж обряду, якщо дістанеться додому здоровим і неушкодженим. По поверненні так і зробив, але під час виконання ритуального танцю зі зображенням Матері Богів на шиї був убитий стрілою з лука своїм рідним братом – царем Савлієм за зраду рідних звичаїв.

Давні орнаменти – це не тільки зорові магічні знаки-обереги, це – ще й спосіб вижити. Відомо, що трипільські поселення² будувалися концентричними колами з майданом посередині. За законами радіоестезії можна допустити, що такою структурою наші предки оберігали своє поселення від шкідливого впливу підземного випромінювання, оскільки коло мало магічно-ритуальну функцію оберегу.

Переключимося на так звані "передавачі кам'яного віку" – на кам'яні кола, дольмени й менгіри³, які, як

¹ В.Вернадський - Перший Президент Української Академії Наук. один з її засновників.

² Трипільські поселення - стародавні хліборобські поселення (У-ІУ тисячоліття до н.е.), знайдені у наш час біля села Трипілья Київської обл.

³ Дольмени - стародавні поховальні споруди у вигляді величезних

виявляється, були генераторами акустичних та електромагнітних коливань. І хоч енергія випромінювання кожного окремого каменя була невелика, але точне розташування всіх каменів разом, форма кола, форма дольменів, матеріал, з якого вони виготовлені, орнаменти на стінах камер створювали могутній енергетичний потік, який біологічно впливав на людину: або руйнівню (при частоті коливань 3, 16, 35 гц – інфразвуковий діапазон), або лікувально (на ультразвукових частотах). Саме орнаменти – зубчасті лінії, зигзаги, концентричні кола, спіралі були отими підбудовними контурами, за допомогою яких "підганялися" потрібні частоти випромінювання.

Навіть у пантеоні язичницьких богів, при князеві Володимирі, на Старокиївській горі стояли позолочені кумири, покриті символічними знаками, які, на думку вчених, задавали певний енергетичний ритм-орнамент цій території.

Але орнамент, як і все у світі, любить триєдність: форма-матеріал-орнамент. Все це разом і створює потужну енергетику. Ми знаємо, що давні собори будувалися на "добрих" місцях, де людина відчувала благотворний вплив енергопотоків. А ще сама конструкція собору, енергетично якісний матеріал та, особливо, форма купола будови, зведена з урахуванням точки золотого перетину⁴ – все це, безумовно, впливало на біополе людини, морально і фізично зцілювало її.

Модельки трипільських хат, знайдені під час розкопок, вказують – мазані білою глиною стіни хат розмальовувалися і ззовні, і зсередини. Сьогодні вже відомо, що біла глина випромінює поле близьке

кам'яних брил і плит, поставлених вертикально й перекритих зверху кам'яною плитою. Менгіри - неотесані довгасті камені, поставлені вертикально.

⁴ Точка золотого перетину поділяє пряму так, що більший відрізок дорівнює -0.62 від загальної довжини

людському, тому добре впливає на стан здоров'я.

Так само повсякденно оберігав людину від хвороб, від поганого ока білий, оздоблений орнаментом, одяг. Адже добрі думки й побажання вкладала майстриня, коли пряла нитки, ткала полотно, відбілювала його на сонці, кроїла, вишивала й шила. Хіба це не установка на добро, на оберіг тому, хто носитиме ту річ?

Давні магічні знаки – *обереги*: восьмипелюсткова розетка чи квітка – Сонце; ромб чи квадрат – Земля; хвиляста лінія – Вода. Один з найдавніших і найпоширеніших мотивів – Праматір Світу, яка постаттю своєю нагадує Дерево Життя або трипроменевий знак трисуття. Трипромінник – універсальний оберіг – енергетичний резонатор, який проявляє себе на всіх електромагнітних хвилях діапазону людського біополя і невидимого для ока ультрафіолетового кольору (він оберігає людину від низьких енергетичних випромінювань, хвороб, патогенного випромінювання з-під землі).

За свідченням літописців, творити обереги-орнаменти мали право тільки дівчата й жінки, які належали до вищого суспільства. Так, дружина князя Рюрика Ростиславовича Анна сама вишивала і для своєї сім'ї, і для оздоблення Видубицького монастиря. Очевидно, цей звичай пішов ще з орійських часів, коли носіями ведичних знань і законів, творцями "ритмів життя" були рамани-брахмани. А хіба узорі-орнаменти не є виявом ритму життя? Обереги-орнаменти могли творити для своїх людей й передавати їх в часі тільки ті, хто розумів їх енергетичне значення і призначення.

І в наші дні жінки люблять орнаментований одяг, але він вражає стандартністю узорів. І це в Україні, де така різноманітність у вишивці та багатство візерунків, накопичених століттями. Оті, виконані за програмою, машинні вироби з Туреччини та Польщі – досконалі, а душу не гріють у прямому розумінні цього слова. Згадую, як одного разу моя знайома художниця Інна Іванівна

Лукаш незвичайним, на мій погляд, способом відібрала один із трьох, запропонованих їй, орнаментів. Вона провела рукою над папірцем і сказала: "Цей орнамент мій. Від нього мені тепло". Саме цей малюнок відзначили всі, хто бачив його раніше. А відрізнявся він від інших округлою формою елементів, з яких складався, та ритмом їх повторення. Думаю, саме це сприяло тому, що відбувся взаємоенергетичний обмін.

Отож, мабуть, поки наш традиційний одяг не стане щоденною потребою (японцям кімоно не заважає бути цивілізованою нацією), поки народна архітектура не облагородить наших жител, поки ми будемо цуратись свого слова, музики, поезії, танців, тобто поки ми будемо жити у ритмах, не притаманних нашій нації, доти не буде згармонізоване наше людське єство, доти українцям не відродити своєї культури.

Вишиваємо для дітей

Коли я бачу малят у вишиваному сучасному одязі, мене дивує одноманітність узорів. Уявляється ж мені вбрання з різноманітною вишивкою, що репрезентувала б різні регіони нашої Батьківщини. Дітям змалку треба дати нагоду бачити різноманітність української вишивки, тоді вони будуть її любити, шанувати в майбутньому житті.

Мабуть, кожна мати хотіла б вишити одяг своїй дитині, однак часто не знає, як взятися за цю справу. Ось кілька порад:

1. Купити тканину, на якій можна вишивати без канви. Намочити її у воді, висушити і випрасувати, щоб опісля не збіглася.

2. Вибрати просту форму для крою.

3. Вибрати візерунок, який хочемо вишивати. Стібки і кольори визначають його регіональну приналежність і назву.

4. На малому клаптику полотна вишити фрагмент

візерунка для проби, це дасть уявлення про розмір і ефектність вишивки.

5. Не потрібно вишивати багато – кілька вузьких смужок чи декоративних швів. Але вони чудово відтіняють дитяче личко та й привертають до себе увагу нашого оточення.

6. Майже всі узори починають від головного мотиву по середині (грудей, рукава, пояса), а далі вже розшивають його на боки. Це надає вишивці рівноваги.

7. Можна вишити прикраси окремо, а потім нашити їх на одяг.

Дитячий костюм на Україні складався з найнеобхідніших речей: сорочки з поясом чи мотузкою, шапочки і будь-якої теплої одежини. Статевих відмінностей не існувало приблизно до 3-6 років. Хлопчика цього віку можна було впізнати тільки за стрижкою – "з чубчиком". Дівчаток голили "кругло" і проколювали вуха для сережок.

Дітям не шили нового вбрання, вони доношували одяг старших сестер або братів, батьків. Це зумовлювалося не тільки необхідністю швидкої зміни його під час росту, а й тим, що одяг у ранньому віці має бути м'яким і не подразнювати шкіру дитини. Пелюшки для немовлят також робили із ношених сорочок. Вони були одним з традиційних подарунків, що приносили під час відвідин породіллі. Окрім того, використання ношеного одягу мало ще й символічне значення. Новонародженого хлопчика приймали або загортали невдовзі після його появи в батьківську сорочку, а дівчинку – в материну сорочку чи запаску і примовляли: "Хай росте дитина, як її батьки". Можливо, новий одяг, чи одяг з нової тканини вважався "небезпечним" для немовляти. У XIX ст. в українців існував звичай пропускати гострий залізний предмет (ніж, голку) через отвір горловини до подолу нової сорочки перед першим її одяганням.

Першу сорочку одягали на дитину ще в грудному

віці, бо вважалося, що їй притаманні деякі захисні функції. Сприймаючись як "образ" людини, сорочка пов'язувалась з її здоров'ям, життям, а також з "душею". Щоб не приставали вроки, дитині одягали сорочку пазушкою назад.

Захисну функцію виконувала і вишивка в дитячих сорочках. Давня її оберегова роль, орнаменту взагалі – широко відома. Але "біла сорочка" була естетичним еталоном. "Тоді в домі Великдень, як сорочка біла" – казали на Україні.

Чисту сорочку на дитину одягали в суботу ("бо буде краще рости"), а в понеділок це робити вважалося за гріх. Нову сорочку справляли до великих празників – Різдва, Великодня, храмового свята. Одяганням нової сорочки супроводжувався також обряд першої стрижки дитини – "пострижини".

Обов'язковим в костюмі був пояс. Немовлятку поясом перев'язували на 40-й день, причому його знімали з того, хто першим відвідав в цей день оселю. Підперізування вважалося обов'язковим, вийти "між люди" без пояса було неможливим. Оздоблювали пояси орнаментами, в які включались магічні знаки-обереги. В XIX ст. у візерунок іноді вписували ім'я майстра, фразу- побажання та ін.

У традиційному вбранні велику роль відігравав і головний убір. "Колись ніхто простоволосим не ходив – ні чоловік, ні жінка, ні діти малі – лише відьми", – розповідають старі селянки. Дитячі шапочки, як правило, не мали статевих відмінностей, в них ходили до 10 років.

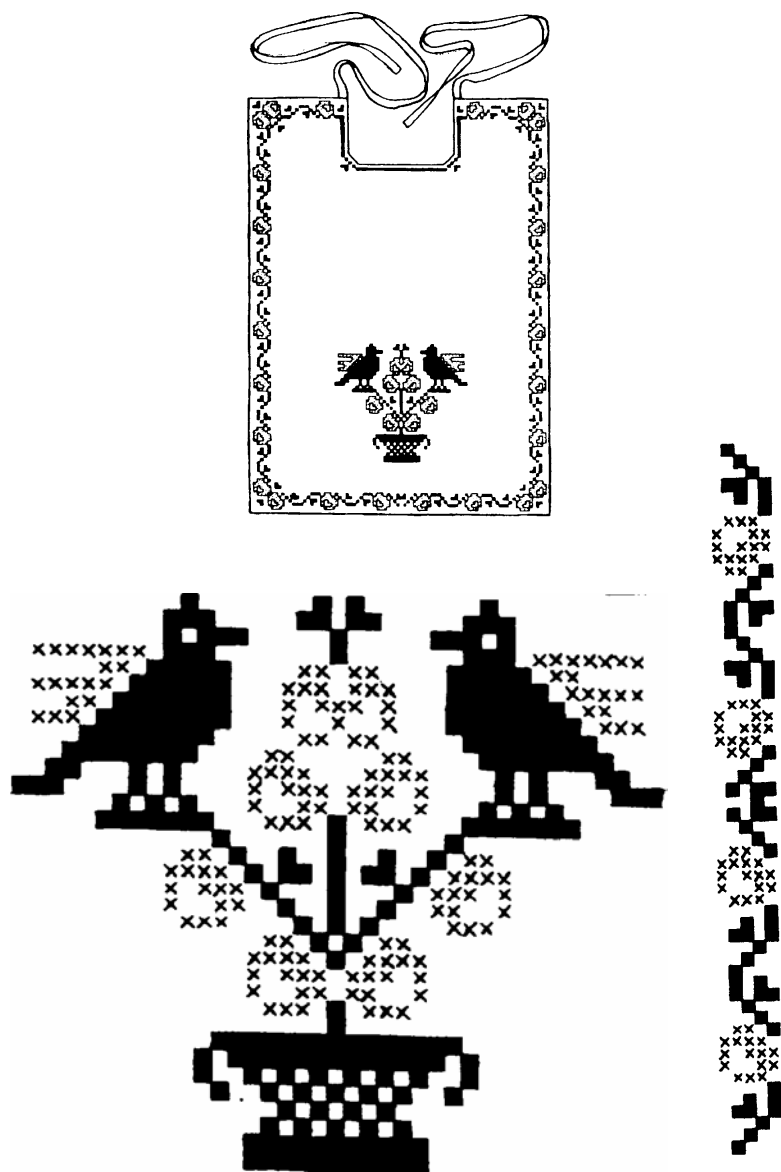
З кінця XIX ст. у дитячому вбранні починають відбиватись ознаки заможності батьків та риси дорослого одягу. Тому, не відступаючи від традицій останнього століття, пропонуємо вам сучасні моделі зі старовинною вишивкою.

Підбородки для немовлят

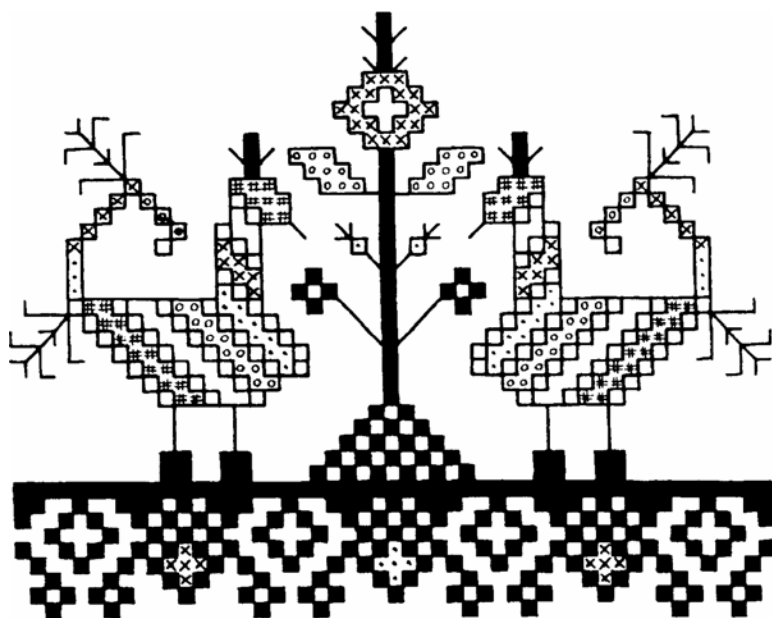
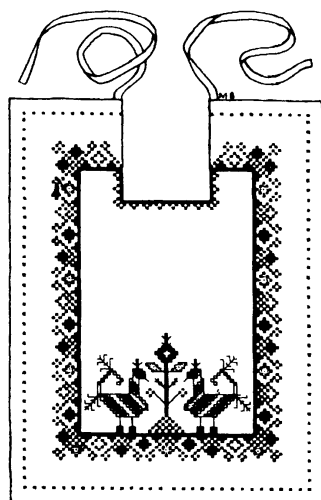
Наша дитинка потребує безліч підбородків. Чому не прикрасити їх вишивкою? Адже є цікаві старовинні українські мотиви, що мають, як стверджують вчені, позитивний вплив на фізичний стан людини.

Підбородок 1. Для нього використано мотив із Поділля, що складається з двох пташок, розміщених на гілках рослини, яка виростає з вази. Так зображали в давнину "родинне дерево". Цей мотив кругом обвести вузьким узорчиком, закінчити його ззаду біля шиї. Отвір на шию обвести чорним рядком, вузьким узорчиком. Узор слід вишивати хрестиком у 2-ох кольорах – темно-синьому (■) й апельсиновому (х). Тканина – біла панاما.

Підбородок 2. Для нього використано мотив з Буковини, яким прикрашають жіночу сорочку або рушник. Це дві пташки, повернуті дзьобами до рослини, що уособлює "дерево життя". У пташок бундючно підняті хвости. Середній мотив обвести повздовжнім мотивом, замкнути його ззаду на шиї вузьким узорчиком. Узор слід вишивати хрестиком і стебловим швом у 5-й кольорах – чорному (■), червоному (х), зеленому (о), жовтому (.) й синьому (#). Тканина – біла панاما. Підбородок обвести кругом вузьким рубцем, закріпленим мережкою "прутик".

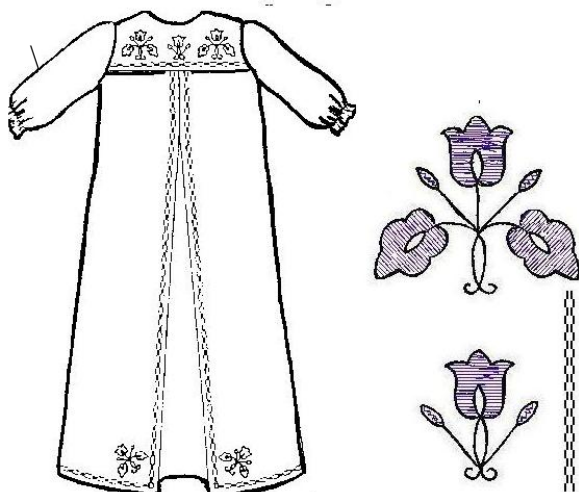

Підбородок 1

Підбородок 2.

Сорочечка для немовляти на хрестини

Сорочечка 1

На одній з виставок українських вишивок у Філадельфії була виставлена незвичайна сорочечка для немовлятка. У цей святковий одяг немовлятко вбирають тільки раз – на хрестини. Шиють сорочечку з білого м'якого шовку. Довгий її станок угорі закінчують кокеткою. Спереду роблять глибоку складку, щоб дістала відповідну ширину. Застібується сорочечка ззаду на гудзики. Рукавчики вшивні, знизу призборені. Сорочечку прикрашають полтавським гаптом у голубому кольорі. Узор походить з рушника. Два більші мотиви слід розмістити на кокетці і на подолі, меншу квіточку – посередині кокетки. Край полів і передньої складки обвести вузькою смужкою викінчення.

Автор – пані Мирослава Стахів з Мідсексу

Сорочечки для немовлят

Пропонуємо 4 зручні сорочечки для немовляток, на яких дуже добре скомпоновані вишивані прикраси.

Сорочечка 1. – для дівчинки, має уставку і покидані вишивані частинки по рукаві.

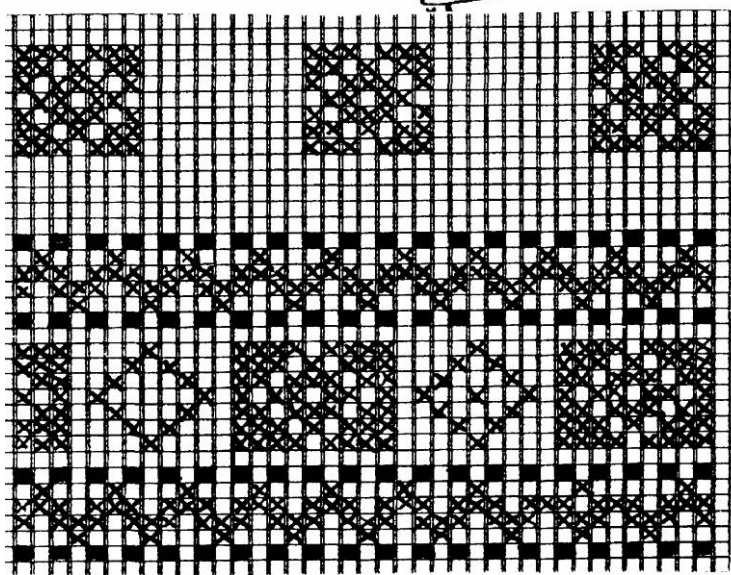
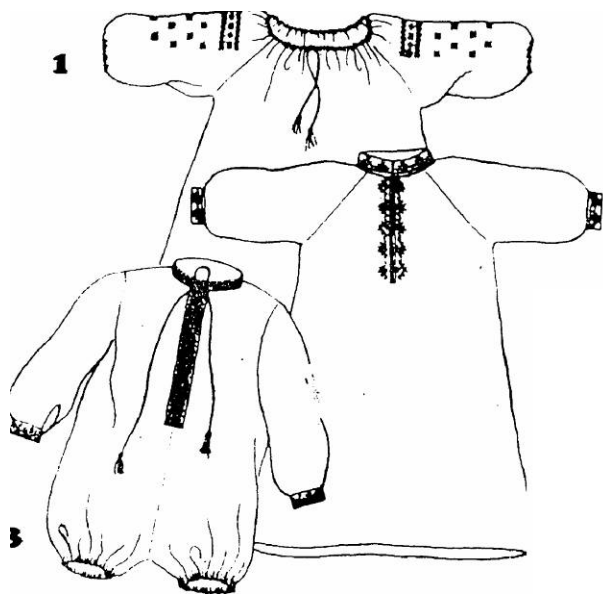
Сорочечка 2. – для хлопчика. Стоячий комірець і пазушку обвести вузьким узором.

Сорочечка 3. – для старшого хлопчика. Узор розмістити спереду. Штанці застібуються внизу. Шити за зразком народної сорочки. Стоячий комірець і пазушку обвести вузьким узором. Вишивку сорочечок 1, 2, 3 виконувати чорним (■) та червоним (х).

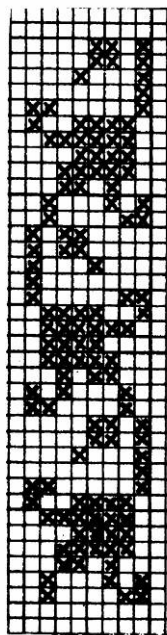
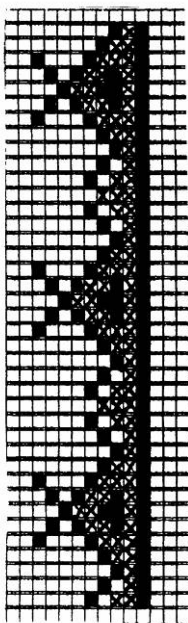
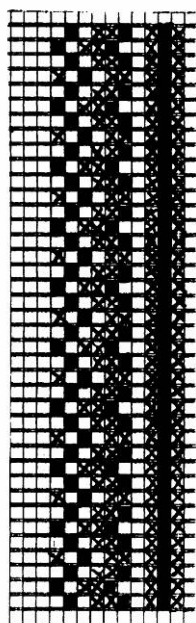
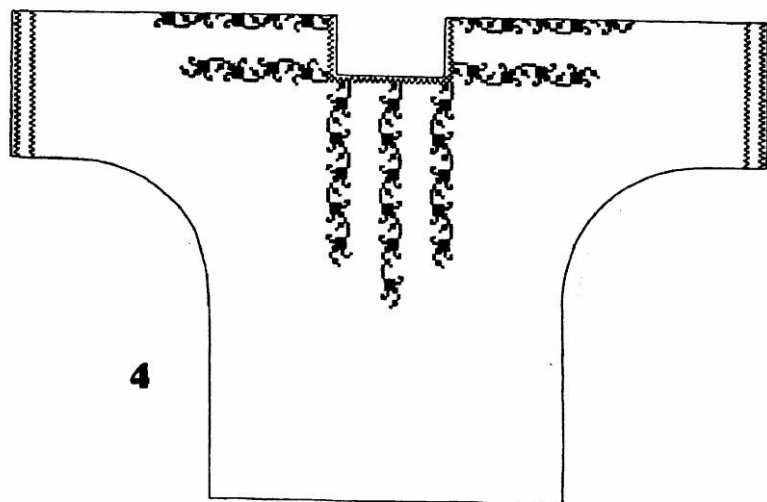
Сорочечка 4. Подвійно складену панаму викроїти так, щоб дала отвір на шийку і рукавці. Ззаду панаму розрізати й обкинути рубці білою ниткою. Так само обкинути край сорочечки.

Вишивку вмістити спереду у трьох рядах і на плечах (раменах). Це вузький узор, що найчастіше зустрічається на Бойківщині. Виріз шиї і закінчення рукавців завернути до середини і обвести подвійним рядком хрестиків. Вишивку виконувати хрестиком в червоному кольорі (х).

Автор – пані Галя Котович із Едмонтону в Канаді

Сорочечки 1, 2, 3.

Сорочечка 4

Сукенки для дошкільнят

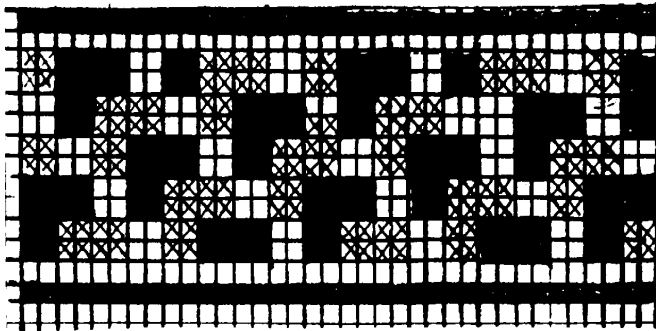
В Україні завжди надавали багато уваги вишивці у щоденному побуті. Та й сьогодні бажання матерів прикрасити одяг дітей велике, але бюджет такий скромний та й дорожнеча тканин спонукають їх до переробки своїх старих суконь. Художник-модельєр київського Будинку моделей одягу пані В.Савинівська радить переробити їх наведеним нижче способом.

Сукенка 1. Тканина ясного кольору. Крій сукенки суцільний, спереду надточений кокеткою. Рукав може бути довгий або короткий. Комір – стоячок. Комір і кокетка прикрашені вишивкою у формі вузьких смуг. Кокетка застібується спереду на кольорові гудзики.

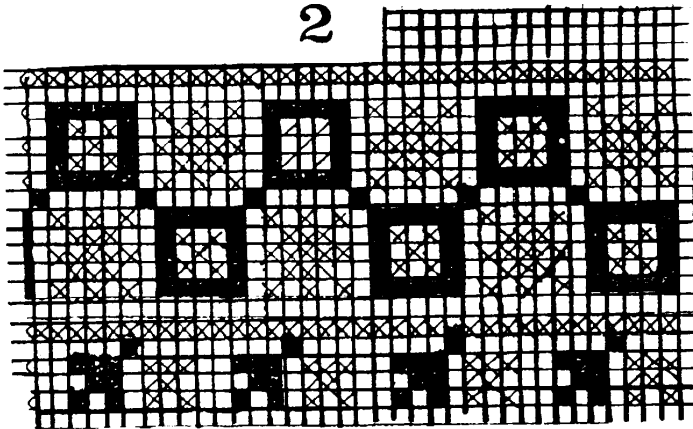
Сукенка 2. Тканина – сіре полотно. По середині спинки шов, а в ньому застібка "блискавиця". Рукав крою реглан. Викладений комірець і пазушка прикрашені вишивкою.

Обидва узори вишивати хрестиками. В оригіналі вони виконані чорним (■) та червоним (х), але для дитячих суконочок можна примінити іншу кольорову комбінацію, наприклад, вишневе і золотисто-іржаве, або іржаве і зелене.

1

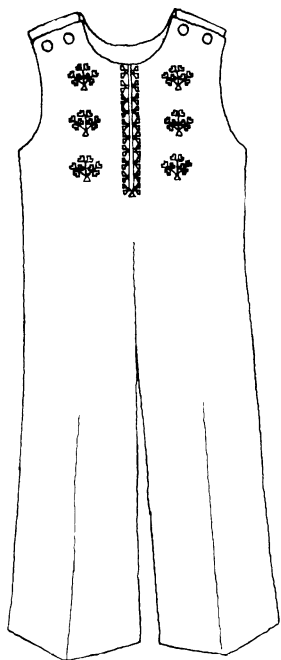

2

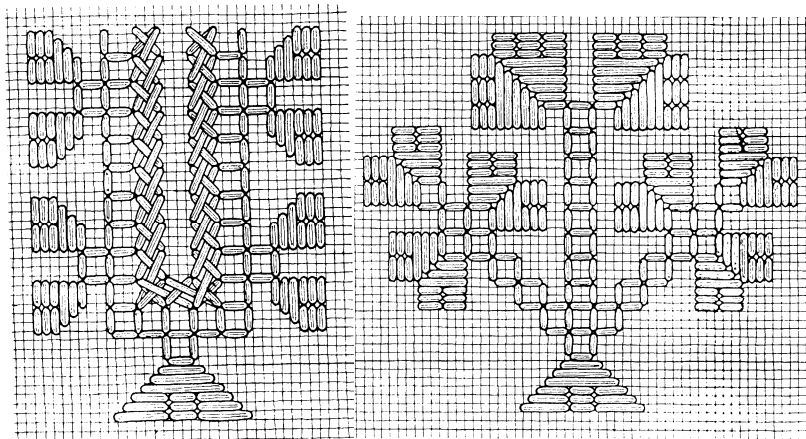
Орнаменти вишивок до сукенок

Суцільне вбрання

Вбрання прикрашене орнаментом із Чернігівщини, виконаним прямим настилом і "зерновим виводом". Вишивається одним кольором нитки – білим, ясно сірим, блідо синім або бежевим. Шийється без канви, рахуючи нитки тканини. Взірець розміщений з обох боків переду суцільного вбрання.

Матеріал для вбрання — полотно бежево-сірого кольору.

Комплект для братика і сестрички

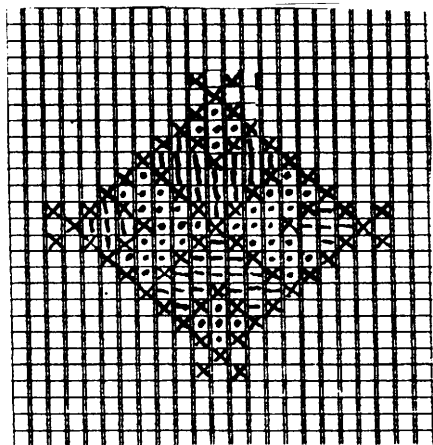
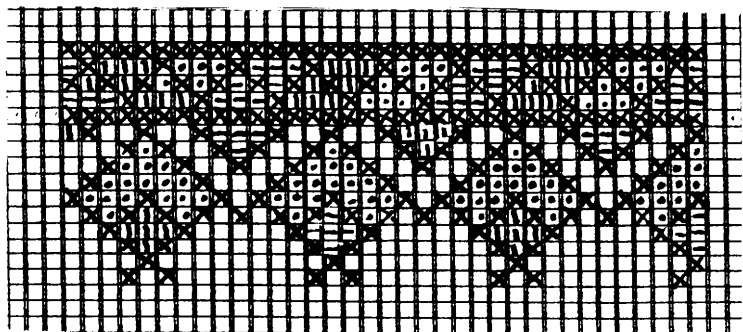
Деякі матері хотіли б однаково одягнути сина і донечку. Звертаємося за допомогою до журналу "Краса і Moda" Київського та Донецького Будинків моделей одягу. Ось проект літнього вбрання для дівчинки й хлопчика з однакової тканини в двох кольорах – ясному і темному. Можна виконати цей комплект у комбінації синього з білим, коричневого з бежевим, зеленого з сірим.

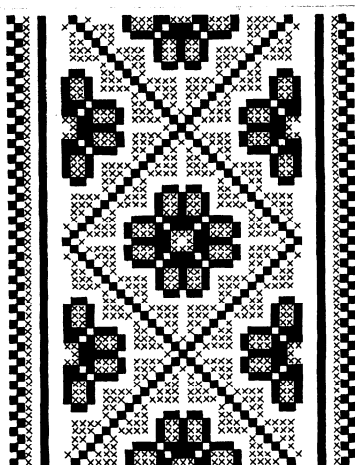
Для кожної комбінації треба підібрати кольори вишивки. На малюнку вони подані в первісних кольорах. Чорний – (х), червоний – (–), жовтий – (І), зелений – (•).

Вбрання для хлопчика складається із штанят і блузки. Блузка виконана з яснішого матеріалу, а штанці з темнішого. Вишивка розміщена на краю блузки. Виріз ший викінчений обміткою або шнурком. Спереду вміщені три мотиви. Розріз блузки застібується ззаду.

Суконка для дівчинки виконана з двоякої тканини. Крій у формі А. Спереду вставка з темнішої тканини, обведена з обох боків вишивкою. Тим самим узором прикрашена хустинка, викінчена темнішим випуском.

Українське вбрання для братика й сестрички

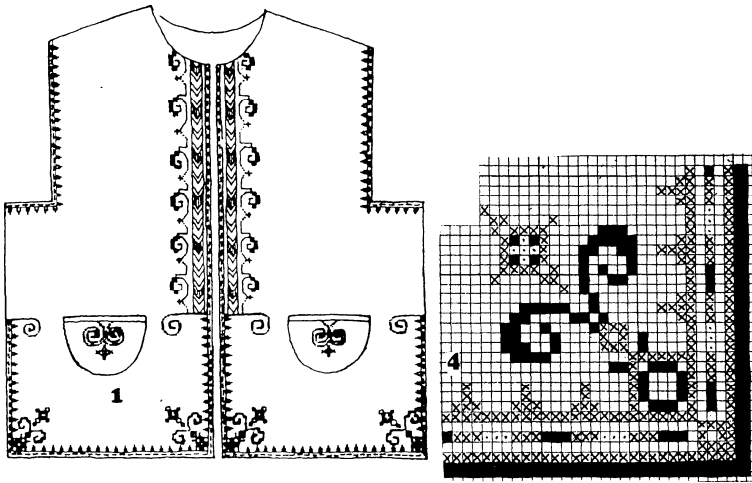
Чи можемо однаково вбрати братика й сестричку? Можна та ще й в українське вбрання! Коли докладно продумаємо все, а головне, сорочечку.

Сорочечки однаково скроєні й пошиті. Мають відкладний комір, довгі рукавці і вишиваний перед. Комірець і головні шви обведені "кривулькою", як декоративною прикрасою. Спереду сорочечки прикрашені хрестиковим узором, що розділений посередині на невеличку пазушку.

Вишивку виконувати чорними (■) та червоними (x) нитками муліне.

У дівчинки – коротка і широка спідничка, а в хлопчика – штанята. Спідничка й штанята можуть бути виконані з вишневої тканини. Дівчинка обв'язана запасою, а хлопчик – крайкою (крайка – тканина орнаментована тасьма). Запаска вишита поздовжнім рослинним узором. Зав'язується позаду на тасьми. У хлопчика з крайки зроблений пояс, кінці якого звисають спереду (на селянський лад), викінчені кутасиками.

Кептарик

Кептар – це хутряна безрукавка в народному вбранні Гуцульщини. Вона багато прикрашена аплікацією з кольорової шкіри, нашивками з тасьми і металевими капселями. Жіночі безрукавки не тільки бережуть груди й спину від холоду, але й обтягують постать, щоб вона виглядала стрункою. Ця частина вбрання дуже зручна і годиться до кожного одягу, її форму і мотиви часто використовують для стилізації.

Модель кептарика, який ми пропонуємо, була виконана у жіночому таборі Мордовії зусиллями жінок-в'язнів. Запроектувала його Стефанія Шабатура, а виконала Надія Світлична. У проєкті і виконанні модель ґрунтується на гуцульському зразку, хоч тканина і форма відмінні.

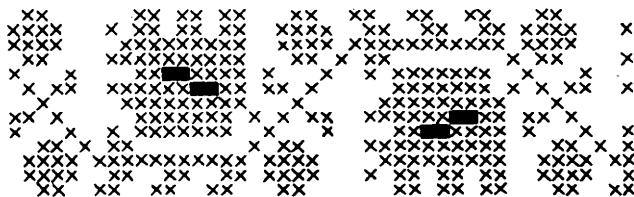
В умовах табору не було великого вибору в тканинах та, все ж, це питання виконавиці щасливо розв'язали. Жінкам-в'язням, хоч з труднощами, вдалося дістати від адміністрації куски кремового полотна, з якого в таборах шують робочі рукавиці. Тим самим полотном кептарик підшитий і це надає йому певної цупкості, якої

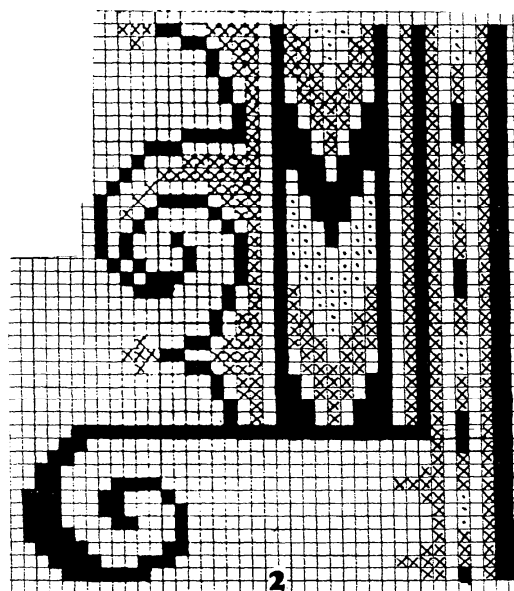
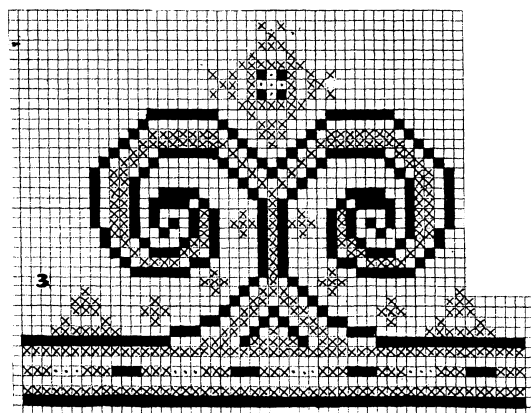
кептар потребує.

Крій кептарика дуже простий. Він складається з однакових передньої і задньої частин. Спереду викрій біля шиї дещо глибший, ніж на спині і передня частина розрізана на дві поли. Прямокутний виріз пахви походить від крою народної сорочки і надає можливість для обведення її (пахви) хрестиковою вишивкою. Бічний шов, що з'єднує перед і спину, доводиться до кишені, далі починається розріз, що теж викінчений узором.

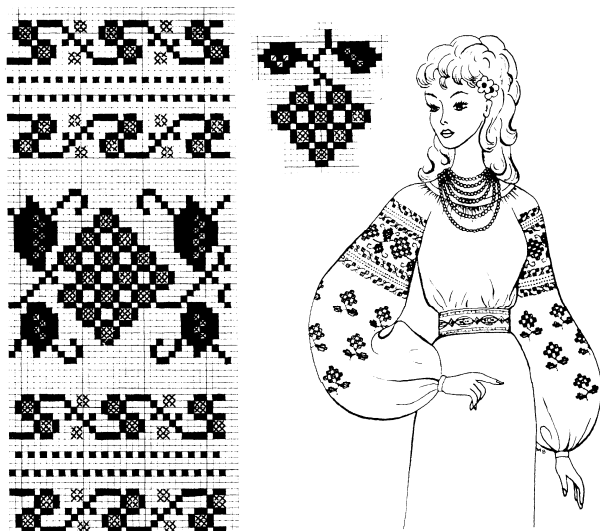
Головна прикраса зосереджена на полах кептаря (1). Смугастий узор біжить від шиї до стану, де його закінчує вигадливий "кучер" (2). Подвійні "кучері" (3), вміщені на кишенях. На спині на висоті стану орнамент створено з двох подвійних "кучерів", сполучених один з одним. Поли і виріз обведено трьома рядами хрестиків різного кольору та зубчиками. У кутах кожної поли вміщено мотив стилізованої квітки (4). Виріз шиї обведено чорно-червоним шнурком, що закінчується кутасиком.

Для вишиття використовувати нитки чорного (•), червоного (х) та жовтого (•) кольорів.

Блузка з калиною

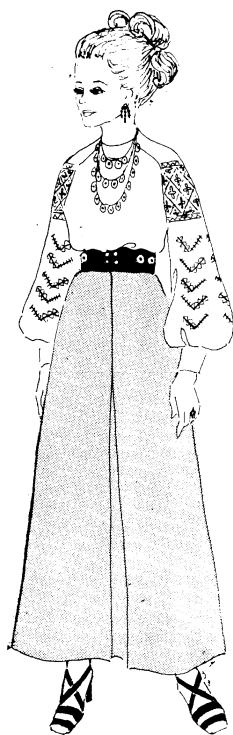
Час від часу потребуємо вишиваної блузки. Чи то до виступу в хорі, чи на репрезентаційній зустрічі. Подаємо проект блузки з Полтавщини.

Вона викроєна регланом з тонкого полотна або батисту. Пазушки немає бо у сорочках з Полтавщини виріз ший доволі широкий. Найбільш декоративний – її рукав. Широка вставка складається зі стилізованих кетягів калини. Виконана – у двох кольорах: чорному (■) і червоному (х). Головний мотив обведено двома рядами вузького взору з мотивом калини. Нижче на рукаві покидані кетяги калини. Їх треба правильно розмістити – з першу – три в одному ряді, потім дві, а вкінці одну.

До вишивання використовувати нитки Д.М.Ц. чорна № 310, червона № 321.

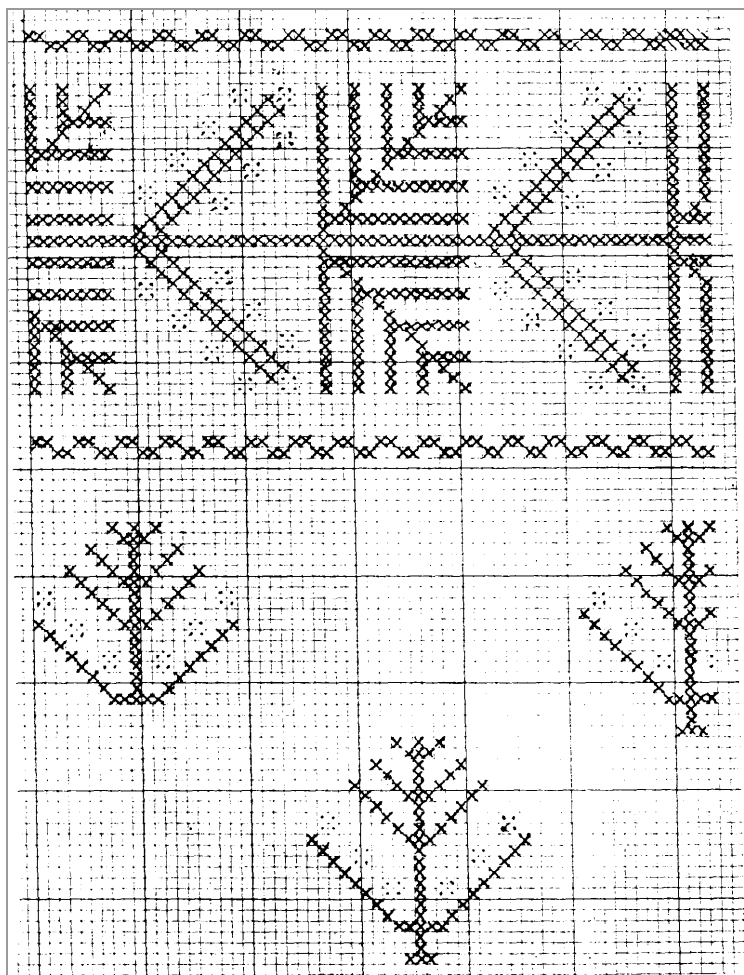
Вечірній комплект для господині

Сьогодні гості не засиджуються біля столу, а кружляють навкруг нього. Тут можуть набрати на тарілку одного, там – іншого. З'їсти треба мимоходом, поміж розмовою, бо вони весь час в русі. Та найбільше в русі – господиня. Її око слідкує за кожною з груп гостей часто спиняючись на вхідних дверях, ще й не забуваючи стола. Їй допомагають рідні, але вона – душа гостини! Як їй одягнутися на цей випадок? Київський Будинок моделей одягу пропонує вбрання у народному стилі, що завжди викликає захоплення витонченістю, смаком, нетрадиційністю

1. Вишневий комплект. До білої блузки регланового крою (застібка ззаду) використано легкий візерунок із Чернігівщини. Тканина – батист. Вишивка виконана хрестиком вишневим (х) шовком із золотистими (.) вкраплюваннями. Широкий рукав зібрано високим манжетом. Довга шовкова спідниця вишневого кольору. Чорний шкіряний пояс. Взуття – чорні черевики. На шії – золоте з червоним намисто.

2. Голубий комплект. При такому самому крої і тканині вишивка виконана голубим кольором у тон спідниці. Пояс темно-синій. Взуття – золоті черевики. Намисто – бурштинове.

Орнамент на рукав сорочки

Вечірні сукні

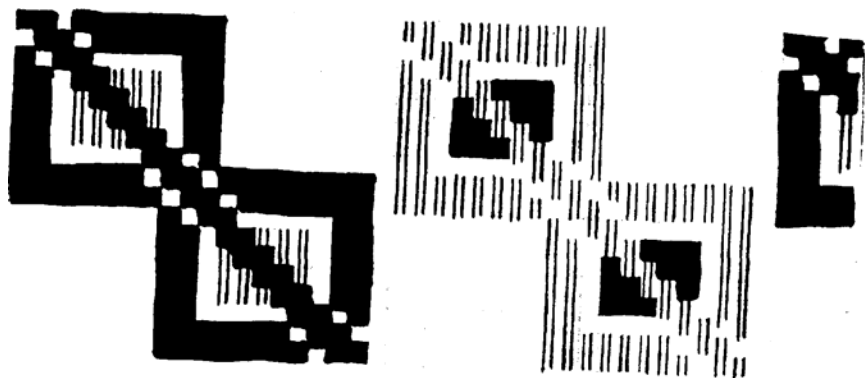
Вечірні сукні рідко прикрашаються вишивкою. Це й зрозуміло. Вишивки треба багато, а сукня довго не служить – один-два сезони. Але виглядає така сукня дуже ефектно.

1. Сукня в різних кольорах. Основний колір жовтий (дуже ефектно виглядає увечері), а додаткові кольори – зелений і темно-рожевий. Ці два додаткові кольори повторюються біля вирізу шиї і обабіч пояса. Обидва кольори розділені широкою смугою в одному кольорі. Може бути чорний або коричневий. Сама вишивка утворює пояс і стоячий комір. Візерунок до цієї сукні походить від буковинської сорочки. Він нагадує шахову дошку у двох кольорах – іржавому (II) й гнило-зеленому (•), обведену зверху і знизу коричневою смужкою.

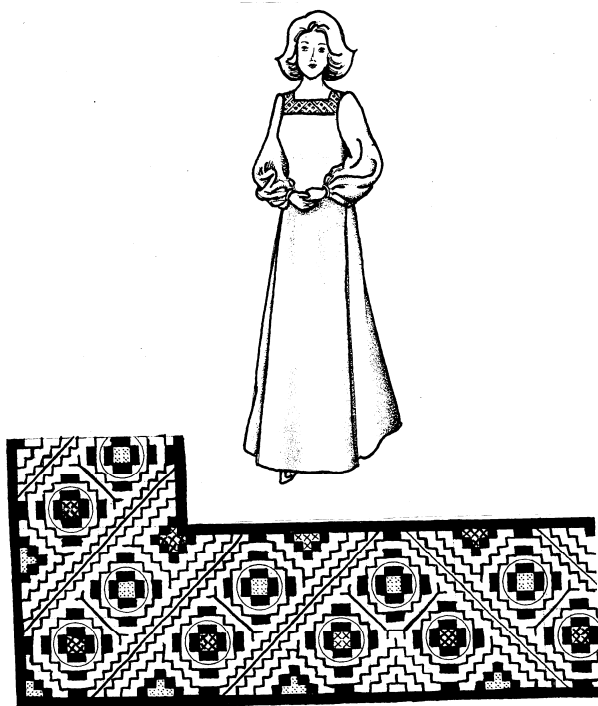
2. Сукня у формі тоги складається з двох частин – спідньої прилеглої сукні без рукавів і накидки з тої самої тканини. Накидка прикріплена до сукні на правому плечі і від лівої пахви до стегна. Застібується з лівого боку "блискавкою", а на лівому плечі – гудзиками. З правого боку накидка спливає у вільних складках спереду і на спині.

Тканина – оксамит або креп, важкий шовк. Накидка підшита м'яким шовком в іншому кольорі. Її край може бути прикрашений вишивкою або тасьмою. Найкраще вийде це в чорно-білій комбінації кольорів. Візерунок треба підбирати прозорий.

Автор моделі пані Євгенія Тріска з Нью-Йорку.

Вечірня сукня з важкого шовку

Ця вечірня сукня виконана з важкого шовку насиченого кольору: синього, зеленого або вишневого. Талія підвищена і тісно прилягає. Спідниця розкльошена. Рукави широкі з вузькими манжетами. Вишивку слід виконати хрестиками і півхрестиками. Контури – золотими або срібними нитками. Вкраплення – якимось контрастним кольором. Наприклад: на синій тканині й срібних контурах вкраплювання вишневе, на зеленій тканині і золотих контурах вкраплювання іржаве, на вишневій тканині і золотих контурах вкраплювання жовтогогаряче. Скісна, рівна лінія повинна бути кольорова.

Вечірня сукня з жоржети

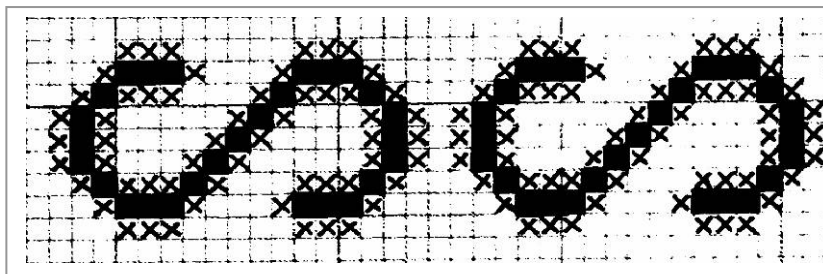
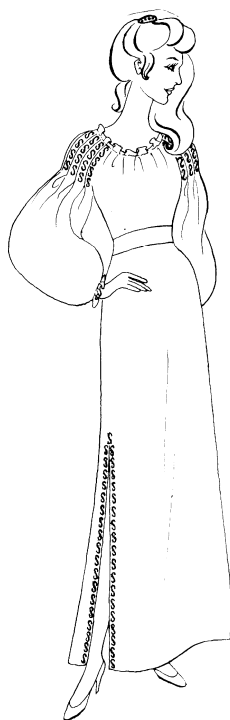
Скромно прикрашена вечірня сукня – це мрія наших вишивальниць!

І справді – чи не можна б придумати кращий крій, скромніше прикрасити вишивкою, ніж ця київська модель!

Сукня з білої жоржети, скроєна прямо. Рукав – реглан. Скроєний доволі широко так, що на плечі він зібраний у поздовжні збірки, на яких розміщена вишивка. Невеликий виріз біля шиї викінчено подвійним краєм, що зібраний, немов на сільській сорочці.

Вишивкою оздоблено розрізи з обох сторін подолу. Розріз підкладено жоржетою або якоюсь тоншою тканиною.

Буковинський мотив "меандр" – "кривулька" – "безконечник" виконаний хрестиком нитками муліне Д.М.Ц. в кольорах: чорна – (■), червона – (х).

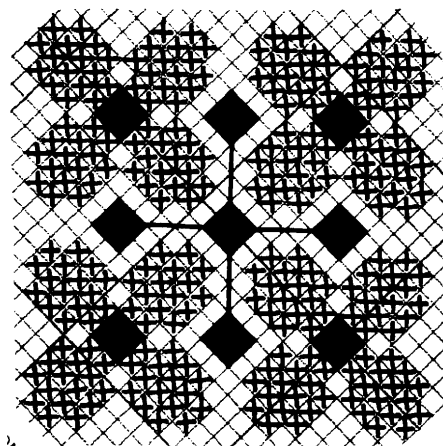
Стрій сільської дівчини

Цей стрій сільської дівчини виконаний з міцного поліестру білого кольору, скроєний поширено до низу. Рукав – реглан – досить широкий. Сукня – доволі довга.

Вишивка розміщена наверху рукава. Це покиданий мотив, що поширюється до ліктя. Узор складається зі чотирьох мотивів рожі, що зібрані в одне ціле, виконаний хрестиками або настилуванням, яке вже було вживане в княжі часи.

Поділ сорочки обведений малими рожечками, густо поставленими. Сорочка зібрана в стані поясом з червоної волічки, що зав'язується спереду.

Цікавий убір голови, що складається зі стрічок. На чорному тлі виткані червоні рожечки.

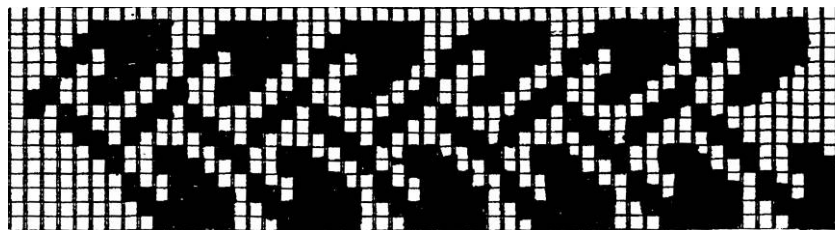

Шифонова сукня до випускного балу

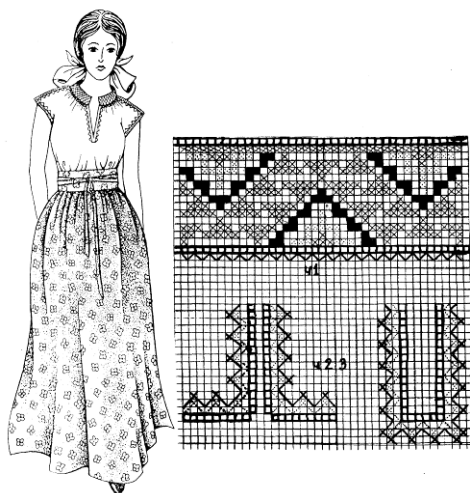

Крій цієї сукні нагадує народну сорочку. Ліф, широченна спідниця і рукава скроєні з рисованого шифону, а уставка з рівного. Вишивкою прикрашені: стоячий комірець, уставка, манжети і високо розміщений поясок. Виконана вишивка у двох кольорах, причому один домінуючий. Якщо тканина кремового кольору, то головний колір – вишневий, помідоровий або фіолетовий. Відповідно до цього прикраса зачіски.

Автор пані Ірина Мельник-Юрчак.

Блузка з бойківською вишивкою.

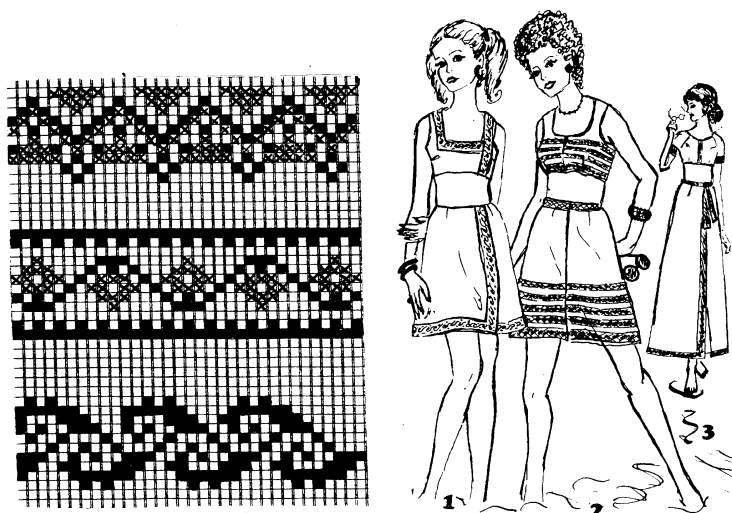

Блузка має скромні, але дуже вдалі вишивані прикраси. А головне, що вони взяті прямо з народної сорочки на Бойківщині.

Найбільшу вишивку (ч.1) розмістити на комірі. Виконати її хрестиком у трьох кольорах -

чорному (•), темно-червоному (х) і золотисто-жовтому (::). Цей узор обводиться чорними стовпчиками для закріплення краю і пришиття коміра до стану сорочки. Червоний зигзаг (на Бойківщині зветься "кривулька") виконати вже на тканині сорочки. ч.2 і 3 – прикраси на плечах, навкруг пахви і пазушки. Хоч на плечах нема розрізу, проте вони прикрашені так, ніби там є шов. Серединою ідуть стовпчики виконані чорною ниткою ззовні, а з середини – обведені червоним. Далі йде подвійна кривулька. Ближче до стовпчиків виконана жовтим, а далі від стовпчиків – червоним. Подібно виконати розріз пазухи.

Пляжні комплекти

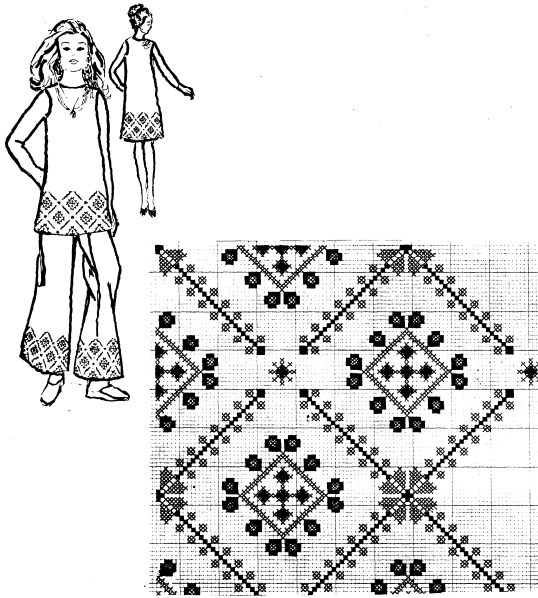
На сьогоднішнім пляжі маємо не тільки купальники, але ще всілякі пелеринки, спіднички, нагрудники, штанята, жакетики. Вдягають їх після купелі чи для захисту від палючого сонця. Отже дуже часто така частина одягу потрібна та ще й на перемінку. Тож нехай вона буде вишитою.

Комплект 1. Цей комплект складається зі станичка (топу) і спіднички, яка застібується збоку. Станичок і спідничка обведені доволі широкою вишивкою або вишитою тасьмою. Тканина для комплекту може бути кольоровою.

Комплект 2. Спідничка у цьому комплекті застібується спереду замком "блискавка". Станичок і спідничка прикрашені вузькою вишивкою або тасьмою у кілька рядків. Тканина кремового кольору.

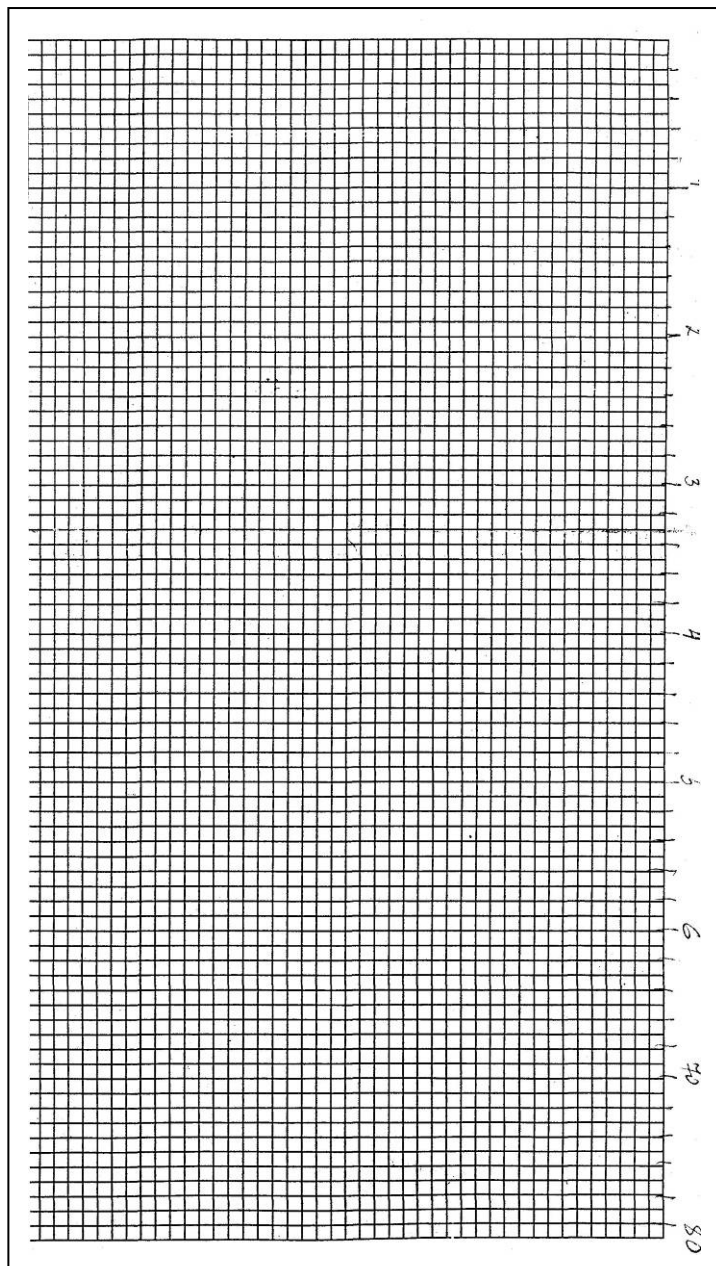
Комплект 3. Станичок із короткими рукавцями застібується спереду. Спідничка довга до кісточок. Вишивка чи тасьма розміщена з двох країв спідниці.

Сукня-штани

Вишивані моделі суконь набирають різних форм. Вишивана пряма сукня без стану, як її тепер носять – це вже не новина. Одначе як виглядатиме модна сукня-штани з вишивкою? Такий проект виконала пані Ірина Мельник-Юрчак. Пряма сукня трансформувалася в блузку-безрукавку, що сягає до стегон. Її долішній край прикрашений вишивкою в двох кольорах: чорному (•) та червоному (х).

Широкі штани внизу теж вишиті тим же узором. Цей комплект нагадує стрій японки, але більш модерний і відповідає сучасним смакам.

ЗМІСТ

ВИШИВАНІ РЕЧІ ДОРΟΣЛИМ І МАЛЕЧІ	2
Орнамент: оздоба чи магія?	3
Вишиваємо для дітей	7
Підбородки для немовлят	10
Сорочечка для немовляти на хрестини	13
Сорочечки для немовлят	14
Сукенки для дошкільнят	17
Суцільне вбрання	19
Комплект для братика й сестрички	20
Українське вбрання для братика й сестрички	22
Кептарик	23
Блузка з калиною	26
Вечірній комплект для господині	27
Вечірні сукні	29
Вечірня сукня з важкого шовку	31
Вечірня сукня з жоржети	32
Стрій сільської дівчини	33
Шифонова сукня до випускного балу	34
Блузка з бойківською вишивкою	35
Пляжні комплекти	36
Сукня-штани	37

**Мистецьке
популярне видання**

ОГНЄВА Людмила

ВИШИВАНІ РЕЧІ ДОРΟΣЛИМ І МАЛЕЧІ

Комп'ютерний набір та верстка
Огнєва Людмила

Підписано до друку . Формат
Ум.друк.арк. . Друк лазерний. Зам. № .Наклад 100 прим.

Віддруковано у друкарні "Норд Комп'ютерна цифрових
лазерних видавничих комплексах Rank Xerox DokuTech 135 і
DocuColor 2060.

Україна, м. Донецьк, 83003, вул. Разенкова, 6,
Тел.: (062) 389-73-82, 389-73-86
тел. (062) 304-22-30

